

[Forsvarsministeren.]

kommandoen har stillet. Men saaledes kan der altid være et enkelt Medlem indenfor et enkelt Parti, som har en fra Flertallet noget afvigende Mening i en stor Sag. Det er nærliggende i Anledning af det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Udtalelser at sige, at han egentlig selv er det allerbedste Bevis, naar han udtaler sig i Øjeblikket om en ret dybtgaaende Revision af hele Forfatningen. Indtil videre vil jeg i alt Fald tro, at han ikke har nogen videre Tilslutning hertil indenfor det konservative Folkeparti.

Med Hensyn til Sagskundskabens Stilling til hele Forsvarsproblemet i den nuværende Situation vil jeg ogsaa mene, at det er rigtigt at vente med Udtalelser, indtil Sagen, som sagt, inden ret længe kommer til Forhandling. Jeg skal da udtale mig om dette ret delikate Emne.

Det ærede Medlem stillede det bestemte Spørgsmaal, hvad Ordningen af 1922 fuldt ud gennemført vil koste. Det vil blive omkring 50 Mill. Kr. Et ganske nøjagtigt Tal er det lidt vanskeligt at nævne, særlig for Flaadens Vedkommende, idet der her er forskellige Forhold at tage i Betragtning. Men jeg tror, man med et rundt Tal kan sige, at 1922-Ordningen fuldt ud gennemført vil koste ca. 50 Mill. Kr.

Det ærede Medlem Hr. Axel Dam var inde paa en Omtale af, hvad der skal gøres for at modarbejde Krigen. Det er ikke første Gang, det ærede Medlem taler om dette Emne. Han henviser til, at det første, man kunde gøre i den Henseende, var at afskaffe den almindelige Værnepligt. Vi ved alle, hvad det ærede Medlem ogsaa hentydede til, at han sammen med sin Partifælle sidste Aar rejste denne Sag. Vi havde en Diskussion om det her i Tinget. Jeg skal ikke spille Tingets Tid med at gentage, hvad jeg sagde ved den Lejlighed, men henviser til mine Udtalelser i sidste Rigsdagssamling. Venstre har den Opmærksomhed, at saa længe vi skal have et Forsvar — og det skal vi have i alt Fald indtil videre — nogenlunde som det, vi har nu, er der ingen Tvivl om — saaledes ser vi i alt Fald paa Sagen —, at det i alle Henseender bedste vil være, at vi opretholder den almindelige Værnepligt, idet Forsvaret alene har til Formaal, at vi kan faa Lov til at leve i Fred.

Det ærede Medlem var saa inde paa en Omtale af et andet Middel til at modarbejde Krigen, nemlig Forbud mod Eksport af Krigsmateriel. Det ærede Medlem udtalte, at hvad de store Lande angaar, skal der naturligvis Tid til Afvikling, men her i

vort Land kunde det ske omgaaende. Maa jeg blot i denne Forbindelse have Lov til at nævne, at ifølge en Lov, vi fik i 1914, har Regeringen fuldt ud Kontrol ikke alene med Eksporten, men ogsaa med Importen af Krigsmateriel. Det er under meget beskedne Former, den private Fabrikation, vi i alt Fald har her i Landet, og som altsaa har til Formaal at producere Krigsmateriel, foregaar. Det er klart, at det er et stort Problem, der her er Tale om. Men efter min Mening bør det Problem løses ikke af et Land alene, men internationalt, og derfor er det jo kun glædeligt, at man i Folkenes Forbund allerede gennem Aar har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal.

Jeg maa maaske nævne, at Forbundet allerede i 1925 sammenkaldte en Konference til Drøftelse af et Forslag til Overenskomst angaaende Kontrol med den internationale Handel med Vaaben, Ammunition og Krigsmateriel. I Forvejen havde 27 Stater, hvoriblandt Danmark, udtalt deres Villighed til at deltage i denne Konference, og paa denne vedtoges da — jeg haaber, jeg har den højtærede Formands Tilladelse til at læse lidt op her, ikke alene af dette Aktstykke, men ogsaa af følgende Aktstykker, som jeg maa betjene mig af — i Juni 1925 bl. a. en Konvention om Kontrol med den internationale Vaabenhandel, der senere undertegnedes af 29 Stater, hvorimellem Danmark; Konventionens Ikrafttræden er afhængig af i alt 14 Staters Ratifikation af den. Denne Ratifikation har endnu ikke fundet Sted, maaske fordi man i højere Grad har haft Opmærksomheden henvendt paa den paa samme Konference vedtagne Protokol om Forbud mod Anvendelse i Krig af giftige Gasarter og bakteriologiske Midler, hvis Ratifikation for nylig har fundet Sted for flere Staters Vedkommende, hvorimellem Frankrig; den svenske, den norske og den danske Regerings samtidige Ratifikation af Protokollen er meget nær forestaaende.

Den forønskede Kontrol med den internationale Vaabenhandel søges opnaaet ved et almindeligt Forbud imod Eksport, undtagen i Tilfælde, hvor Eksporten sker til en Regering eller med en saadans Samtykke til en den underlagt Myndighed. Kommissionen giver Regler for Eksport af Vaaben til private og for Offentliggørelse af Oplysninger om Udenrigshandelen, om Bygning af Krigsskibe for fremmede Magter, og saa fremdeles.

Meget detaljerede statistiske Oplysninger om den internationale Vaabenhandel, Import og Eksport, er allerede offentlig-